

tænkt disse Spørgsmaal igennem, at man i § 10 vil sætte: det kan forbydes Personer, der lide af de i denne Lov omhandlede Sygdomme, at deltage i Tilberedelsen af Levnedsmidler i Restaurationer eller lignende Steder. Man faar ikke at vide, hvem der kan forbyde det, og hvorledes deres Sygdom skal konstateres. Ja, der er den simple Maade med Tuberkulinprøven; saa kan man se, om vedkommende Person reagerer, det kunde maasse benyttes som Kendetegn, saa man i dette Tilfælde kunde undgaa det Skik, de ellers skulle bære, men denne Fremgangsmaade er dog næppe heldig, og det synes altsammen at tyde paa, at man er inde paa en Vej, man ikke kan komme frem ad. Hvis det var muligt paa Grundlag af dette eller i Anledning af dette at faa vedtaget visse simple Bestemmelser, som man kan faa Befolkningens Sympati og Interesse vakt for, saaledes at man, som den ærede Justitsminister udtalte, kan arbejde videre med smaa Skridt for at bekæmpe Tuberkulosen, saa have de ærede Forslagsstillere nogen Fortjeneste; men jeg tvivler paa, at det kan lade sig gøre paa dette Grundlag.

S. Bøjesen: Jeg kunde for saa vidt have fratrukket Ordet, som de fleste ærede Talere lige fra den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ere fremkomne med Udtalelser, der have styrket min Overbevisning om, at der er saa mange Banfeligheder ved denne Lov, at jeg ikke ser, hvorledes den skulde komme igennem i sin nuværende Form. Jeg indrømmer, at den hviler paa en levende Følelse for Samfundets Interesse, og for saa vidt vilde jeg gerne være med til at støtte den, men jeg kan dog ikke se andet, end at den skyder over Maalet; den er ligefrem bleven temmelig haardhjertet og indeholder i det hele meget drastiske Bestemmelser for de forskellige Medmennesker, der ere implicerede i Sagen. Der er, dog et Par Punkter i Loven, som jeg gerne ønsker at omtale, da de ikke ere blevne berørte af andre Talere. Der staar saaledes i § 1: „Under denne Lovs Bestemmelser henhøre alle Sygdomme af tuberkuløs Oprindelse, for saa vidt de ere forbundne med sygelige Afsondringer.“ Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne tyrede i sin Indledning, at ikke alle Arter af Tuberkulose vare smitsomme; der var „indre“ Sygdomme, som ikke smittede. Efter hvad jeg har faaet at vide gennem Konference med sagkyndige paa dette Omraade, er der forskellige af disse Sygdomme, der dog muligvis ere smitsomme, men maasse den ærede Ordfører vil kunne

affræste det. Jeg skal saaledes nævne Strofulose, Lupus, Ledde-Tuberkulose, Tarm-Tuberkulose og Nyre-Tuberkulose, der alle ere forbundne med sygelige Afsondringer, i alle Tilfælde paa et bestemt Stadium af Sygdommen. Den ærede Ordfører undtog Hjerne-Tuberkulosen, som jo ikke heller gerne skulde være forbunden med sygelige Afsondringer. Alle ovennævnte Sygdomme maatte vistnok komme med under Loven, saafremt Kirurgen skal gribe ind, og det vilde da blive en meget betydelig Opgave for Lægerne at skulle anmeldte og protokollere alle disse forskellige Sygdomme, som mere eller mindre bevidst findes hos en Mængde Medmennesker. Det upraktiske og inhumane i Loven ligger deri, at man vil fordræ, at enhver, der gaar med en saadan Sygdom, skal vide Besked derom. Tidligere har man med Skid søgt at skjule en saadan Sygdom for Patienten, og det har man jo nogenledes kunnet, saa længe Sygdommen tog fat paa de indre Dele, jeg nævnte. Det er ogsaa blevet fremført som en Anke fra forskellige andre Sider, at det var meget inhumant over for Menneskeheden, at de syge tidlig og sild skulde vide Besked om, at de gik med en saadan ødelæggende Sygdom. — § 4 er allerede bleven berørt af forskellige Talere; der findes dog et enkelt nyt Punkt, som jeg kunde ønske forandret. Det hedder: „Naar en syg, der „har lidt“ af en af de i denne Lov omhandlede Sygdomme, afgaar ved Døden eller forandrer Bopæl“ der burde vel nærmere staa: en, som „lider“ deraf; ligeledes maatte der tilføjes, at de, som bo i en saadan Bopæl, ogsaa burde tilføjes, og at en saadan Bopæl, hvor ogsaa andre Mennesker komme og aande, burde desinficeres lige saa vel som i det Tilfælde, hvor der finder Dødsfald eller Flytning Sted. — Blandt de Folk, over for hvem denne Lov maatte faldes særlig inhuman, skal jeg i Righed med andre Talere nævne Hotelvæbtere og Indhavere af Pensionater osv. Disse sidste staa ganske vist ikke nævnte her i Forslaget; men de hde dog alle midlertidigt Ophold til andre. Disse Folk vilde efter min Mening være saare uheldig stillede i en stor By som Kjøbenhavn og, for Næsten i andre større Byer, hvis det blev staaet fast, at de skulde efterkomme, hvad der påbydes i dette Lovforslags § 6. Det vilde ikke blot være uheldigt for dem, men ogsaa for det tilreisende Publikum, thi en Bært vilde næppe tage imod en Mand, der led af denne Sygdom, forinden den reisende kunde bevise, at han ikke havde Tuberkulose; „gik han med en Spyttflaske i Bommen — og det gør jo for Næsten mange Folk, der ere